

Mottagare enligt sändlista

STORA KOVIK 1:62 STORA KOVIKS GÅRD : Yttrande till mark- och miljödomstolen i M 5237-14 avseende förbud mot miljöfarlig verksamhet, mellanlagring av borrhax

Beslut

Bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att:

1. lämna nedanstående yttrande.
2. omedelbart justera protokollet.

Ärendet

Mark- och miljödomstolen har förelagt bygg-, miljö- och hälsoskyddsnämnden i Värmdö kommun (nämnden) att yttra sig över av domstolen bifogade handlingar. Yttrandet ska vara domstolen tillhanda senast den 3 april 2015.

Klagomål från SITA Sverige AB som driver Koviks återvinningsanläggning inkom i augusti 2011 med uppgift om att avfall och borrhax mellanlagrades på fastigheten Stora Kovik 1:62. Verksamhetsutövaren Värmeanläggningar Stockholm AB förbjöds sedan i delegationsbeslut BMH 3361 den 28 november 2011 att anordna upplag och avvattningsanläggning av borrhax, och förelade bolaget att sanera ån och avlägsna borrhax m m från platsen, att ta ut avgift för handläggningen samt att beslutet skulle gälla omedelbart, även om det överklagades. Beslutet överklagades till Länsstyrelsen som den 4 juli 2012 inhyllade nämndens beslut. Länsstyrelsen beslutade sedan den 25 augusti 2014 efter ytterligare två års handläggning att avslå överklagandet, vilket innebar att verkställighets-förordnandet åter blev tillämpligt.

Nämnden beslutade tidigare år 2013 att med stöd av plan- och bygglagen (1987:10) förelägga fastighetsägaren Mars Håkan Bjurström att ta bort upplaget och återställa marken. Detta beslut har vunnit laga kraft.

Yttrande i mål M 5237-14

Kort efter det att Länsstyrelsen meddelade sitt beslut 2014 träffade tjänstemän från bygg- och miljöavdelningen Bengt Skaremo från Värmeanläggningar Stockholm AB. Vid mötet

diskuterades framtiden för verksamheten och hur bolaget skulle kunna gå vidare och vilka tillstånd som behövdes för att bedriva mellanlagringen av borrhaxet på den aktuella platsen.

Jan Casserstedt och Angelica Frykholm från bygg- och miljöavdelningen har besökt platsen, senast den 6 mars 2015. Vid besöket kunde konstateras att verksamheten bedrevs i strid med förbudet och att föreläggandet inte hade efterlevts. Ett stort upplag av borrhax fanns på platsen, uppskattningsvis 200 m² stort. Det syntes tydliga spår av läckage då blött borrhax runnit i rännilar ner till bäcken, både uppströms och nedströms. Inga åtgärder hade utförts för att begränsa läckaget. Ett flertal containrar fanns också uppställda, samt mindre högar av asfaltskross och mindre mängder spritt avfall.

Nämnden är dock av den uppfattningen att den bedrivna verksamheten är positiv då borrhaxet uppkommer från sådan verksamhet som har stor miljönytta, såsom bergvärmeborrning. Det är en förutsättning för att bergvärmeanläggningar ska kunna anläggas att borrhaxet kan mellanlagras för att vätskan ska kunna rinna av och för att materialet sedan ska kunna återanvändas. Borrhaxet är i de flesta fall inte förorenat då det består av finfördelat stenmjöl från djupa nivåer i berggrunden. Det kan dock komma att förorenas från förorenade jordlager närmare ytan eller genom förorenat vatten som nått djupare nivåer.

Platsen är heller inte helt olämplig för den bedrivna verksamheten då den ligger i närheten av en större avfallsanläggning och då ingen annan bebyggelse finns i direkt anslutning till platsen. Då det handlar om avrinning av i princip rent vatten är det också positivt att detta kan ske i ett större vattenförande vattendrag. Vad gäller transporter kan dessa också ske utan att störa omkringboende med buller.

Borrhaxet bedöms skada naturmiljön i vattendraget främst genom grumling, vilket generellt är negativt för vattenmiljön då det kan verka stressande för en mängd olika organismer och föranleda beteendeförändringar såsom ökade flyktreaktioner och andningsfrekvenser samt leda till förändringar inom t ex territorier och födosöksbeteenden. Grumling kan även ge fysiska skador på fiskars gälar och en hög halt suspenderat material kan vara direkt dödligt.

Nämnden gör därför den nya bedömningen att mellanlagringen av borrhaxet kan bedrivas på den aktuella platsen men att erforderliga försiktighetsmått måste vidtas. Exempel på lämpliga sådana är att dammar anläggs där det grumliga vattnet kan sedimentera i flera steg, för att sedan släppas ut i vattendraget. Det måste även säkerställas att det borrhax som läggs upp inte innehåller föroreningar som sedan sprids i grundvattnet. Det sätt på vilket verksamheten bedrivs bedöms inte förenligt med miljöbalkens krav, vilket därför motiverar ett fortsatt förbud mot verksamheten.

Nämnden har vid möte med Bengt Skaremo upplyst om att tillstånd kan sökas för verksamheten, eller att ärendet kan hanteras av kommunen i en kombination av dispenser och anmälningar samt bygglov. Inget har dock inkommit till dags dato och det är oklart om Värmeanläggningar Stockholm AB har den kunskap eller de ekonomiska förutsättningar som kommer att krävas för att bedriva den aktuella verksamheten på denna plats.

Nämnden yrkar därmed att mark- och miljödomstolen avslår överklagandet då verksamheten i nuläget inte bedrivs i överensstämmelse med miljöbalkens krav.

Sändlista:

Mark- och miljödomstolen

FSM

10 12)

[Signature]